

592

IB8066

ΛΟΓΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΕΝ Τῷ ΙΕΡῷ ΝΑῷ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΕΠΙ

Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΕΟΡΤῇ ΤΗΣ ΚΕ' ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΠΟ

Ν. Φ. ΚΩΤΣΑΚΗ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΤΩΝ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τύπος πρόσθιος ΑΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

1885.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΦΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.52.φ30.0016

Κατὰ τὴν χθὲς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος γινομένην δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἔθνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἐνῷ ὁ ἀξιότιμος κ. Κωτσάκης, πρόσδρος τῶν πρωτοδικῶν, ἔξεφώνει πατριωτικότατον ὄντως καὶ πλούσιον ἐν φιλελευθέροις ἀρχαῖς τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, ὁ ἡμέτερος ἀρχιερεὺς, ἐν περικοπῇ τινι τοῦ λόγου ἐν ἥ ἀνέφερε τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστατιν ὡς « πρωτότοκον θυγατέρα τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως » ἀποτόμως καὶ διὰ τοῦ βαναυσοτέρου τρόπου διέκοψεν αὐτὸν, ἀντιποιούμενος ἱεραρχικὴν ἔξουσίαν παρωχημένων, εὐτυχῶς, ἐποχῶν.

Ἡ διαγωγὴ τοῦ ἀρχιερέως ὑπὸ τοῦ νοήμονος κοινοῦ ἀπεδοκιμάσθη, πλεῖστοι δὲ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παρηκολούθησαν τὸν πάραυτα ἀξιοπρεπέστατα ἀποχωρήσαντα ἀπὸ τοῦ ναοῦ κ. Κωτσάκην μέχρι τοῦ ξενοδοχείου ἐνῷ κατοικεῖ, πρὸς ἴκανοποίησιν δὲ τοῦτε ἰδίου κ. Κωτσάκη καὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἥτις καιρίως προσεβλήθη ἐν τῆς ἀκατανομάστου συμπεριφορᾶς τοῦ ἀρχιερέως, ἀπήγησαν παρὰ τοῦ κ. Κωτσάκη νὰ παραδώσῃ ἀμέσως αὐτοῖς τὸν λόγον πρὸς ἔκτυπωσιν αὐτοῦ, ἰδίαις δαπάναις, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Σύν τῇ δημοσιεύσει λοιπὸν τοῦ λόγου τοῦ κ. Κωτσάκη ἐκφράζεται ἔντονος ἡ ἀγανάκτησις τοῦ νοήμονος κοινοῦ τοῦ Ἀργοστολίου ἐπὶ τῇ προσγενομένῃ αὐτῷ ὕβρει καὶ ἀποδοκιμάζεται παράλογον καὶ θρασύτατον διαβῆμα, προϊόν τύφου καὶ ἀμαθείας.

Οἱ μὴ παρερευθέντες ἐν τῷ ναῷ θέλουσι κρίνει ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ λόγου ἂν ὑπῆρχε τὸ ὄπωσδήποτε δεδικαιολογημένως προκαλέσαν τὴν διακοπὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου διὰ τῶν φράσεων « Παῦσε ἀγαίσχυντε νὰ προκαλῆς ἐπαναστάσεις ἐναγτίον τοῦ ἡγεμόνος πρὸς τὸν δόπον καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ὥρκιθημεν πίστιν !!

Ἀρκεύντως ἡγουμετικὴ διαγωγὴ !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΦΕΟΥΡΙΟΥ
Δονούσταμφ, τη 26η Μαρτίου, 1885.

Ι Κ Ο Β Α Τ Ε Ι Ζ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΝΑΣ
Π Η Τ Ο Λ Λ Υ Ζ

Ο νεώτερος πολιτισμός έορτάζει σήμερον τὸ μεγαλήτερον γεγονός τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ἀπὸ τοῦ ἀρχοντος τοῦ κόσμου τούτου, σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· η νεωτέρα Ἑλλὰς πανηγυρίζει σήμερον τὴν μεγάλην ἔορτὴν τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας.

Κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἔορτὴν, τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεως τῆς Πατρίδος, η νέα Ἑλλὰς ἔρχεται σήμερον νὰ χαιρετίσῃ τὴν κοιτίδα αὐτῆς! Ή νέα γενεὰ ἔρχεται νὰ κλίνῃ γόνυ πρὸ τῆς Μεγάλης Γενεᾶς τοῦ 1821! Οἱ γονεῖς ἔρχονται ν' ἀρυσθῶσιν ὑψηλὰ καὶ γενναῖα διδάγματα πατριωτισμοῦ καὶ αὐταπαρ νήσεως διὰ τοὺς υἱούς καὶ ἀναθρέψωσιν αὐτοὺς διὰ τῶν ἔθνικῶν παραδόσεων καὶ τῶν μεγάλων πολιτικῶν ἀρετῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ῥώμην τῆς ψυχῆς καὶ τὸ σθένος τοῦ ἔθνικοῦ φρονήματος.

Μυστηριώδης καὶ ἀγία ἡμέρα, σύνθημα ἔθνικοῦ μαρτυρίου καὶ νίκης.

Ἐμαρτύρησεν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ὁ νυμφίος τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐνίκησεν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου. Ἐμαρτύρησεν ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐλευθερίας, ἀλλ' ἐνίκησεν ἡ Πατρίς.

Πρὸ τῆς ἱερᾶς καὶ ἀγίας ταύτης ἡμέρας, ζοφερά πολιτικὴ νύξ κατεῖχε τὴν πατρίδα τῶν ἀρχαίων διδασκάλων τῆς ἀνθρωπότητος!

Ἄλλ' ἔνη ἔχοντα ἔνδοξον παρελθόν καὶ μεγάλην ἴστορίαν, οὐδέποτε ἀπόλλυνται, οὐδέποτε ἀποθνήσκουσι. Καὶ δύως ἐὰν ρίψωμεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἴστορίας τῶν λαῶν, θέλομεν παρατηρήσει ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ πλανήτου ὀλοκλήρου ἐκαλύφθη ἐκ τῶν λειψάνων καὶ συντριμμάτων τῶν μεγαλητέρων καὶ ἰσχυρότερων λαῶν οἵτινες κατώκησαν αὐτόν· ἐπομένως, ὁ βίος τῶν λαῶν, ἔχει καὶ οὕτος τέρμα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Τὰ ἔθνη ἀποθνήσκουσι φυσικῶς, ἐὰν ἐπαναστάσεις ἡ ἐμφύλιος σπαραγμοὶ δὲν προκαλέσωσι τὸν βίασιν θάνατον αὐτῶν.

Άλλ' ἡ ἴστορία τῶν ἔθνων ἀποδεικνύει ὅτι οἱ λαοὶ καταστρέφονται προσέτι καὶ μάλιστα συνηθέστερον, εἴτε διὰ τῆς ἀπωλείας τῶν θεμάτων ἢ οἱ λαοὶ ἐμεγαλύθησαν, εἴτε διὰ τῆς ἀπαλλήμοσιας κεντρική Βιβλιοθήκη
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ

λείας τοῦ ἔθνικοῦ φρονήματος ὅπερ ἀποτέλει αὐτὸ τοῦτο τὸ θέθυνος.

Οταν ἡ ἀπώλεια αὕτη συντελεσθῇ, τὸ πολυτιμότερον τῶν στοιχείων, ἄτινα ἀποτελοῦσι τὴν ἔθνικότητα, ὁ πατριωτισμὸς, δὲν ἀνευρίσκεται πλέον· χαλαροῦται καὶ κυμαίνεται, διότι οὐδεμίαν ἔχει βάσιν· δὲν ὑπολείπεται αὐτῷ πλέον ἡ ἡ γῆ τῶν προγόνων αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ πατρίς, δὲν ὑπάρχει ὀλόκληρος εἰς τὸ ἐδαφος· ὑπάρχει κυρίως εἰς τὰ ἡθη, εἰς τοὺς θεσμούς, εἰς τὴν θρησκείαν, εἰς τὰς ἔθνικὰς παραδόσεις.

Ἐὰν ἔθνος τὸ πάλαι μέγα, ἔνδοξον, καὶ ὅπερ ἐφώτισε τὸν κόσμον, μετὰ προαιώνιον δουλείαν, κατόπιν πληρύος ἐπαναστάσεων καὶ ἐπιμιξίων, αἴτινες ἐπὶ δισχίλια ἔτη ἀνέμιξαν τὸ αἷμα αὐτοῦ τῷ αἷματι πολλῶν φυλῶν ξένων ἡ ἔχθρων, μακρᾶς δουλείας τὰς ἀλύσεις συντρίβῃ, δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θέλει ἀναφάνη ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ κοσμου σκηνῆς περιβεβλημένων τὴν λαμπράν καὶ περικαλλῆ στολὴν τῶν τύπων τῆς προτέρας αὐτοῦ εὐκλείας καὶ δόξης;

Ἐὰν ὁ πλανήτης ἐνῷ οἰκοῦμεν ἦνε τὸ θέατρον διηγεκῶν μεταμορφώσεων, οὐδεμία πραγματικὴ ἡ ὅλοσχερής ἔθνους ἡ λαοῦ ἀνάστασις εἶνε αὐτόθι δυνατή.

Οπως λαός τις ἀναφανῇ ὁ αὐτὸς, ἐπρεπε ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς, σὺν τοῖς θεσμοῖς οὓς καταλιμπάνει εἰς τὸν πολιτικὸν αὐτοῦ τάφον.

Αλλὰ τὸ κῦμα τῆς ζωῆς, ὅπερ εἰς τὸν τάφον τὸ πᾶν παρασύρει, ὑπὸ ἀσημού χόρτον καλύπτει τὸ ἀριστουργήματα τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλοφυΐας καὶ εὔτελεις τοῖς ἔρπετοῖς παρασκευάζει φωλεάς διὰ τῶν συντριμμάτων τῶν μεγαλοπρεπῶν θόλων ἐν οἷς ποτε ἐκάπνιζεν ὁ λιθανός πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν καὶ ἥρωών!

Ο χρόνος, ὁ μέγας οὗτος νεωτεριστής, διστις οὐδενὸς φείδεται, δὲν ἀφίνει ἡ τὸν ἀμορφὸν σκελετὸν τῶν μεγάλων καὶ κραταιῶν μητροπόλεων, διδάσκων εἰς μὲν τὸν ἄνθρωπον τὴν ἐλαχίστην ἀξίαν τῆς ἀτομικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως, εἰς δὲ τὰ ἔθνη πῶς ταῦτα εξαφανίζονται, διταν ἀπολέσωσι τοὺς θεσμούς, τὰς ἔθνικὰς παραδόσεις, τὰς πολιτικὰς αὐτῶν ἀρετάς.

Οταν συνεπείᾳ ἐμφυλίων καὶ διπλεων σπαραγμῶν, κατελύθησαν οἱ ὥραῖοι τῆς Ἑλλάδος θεσμοὶ καὶ ἔδυσαν αἱ πολιτικαὶ αὐτῆς ἀρεταὶ, τότε κυρίως αὕτη ὑπεκυψεν εἰς τὴν δυναστείαν τῶν Ρωμαίων καὶ πρὸ τεσσάρων αἰώνων, εἰς τὴν κατακτησιν τῶν Ὀθωμανῶν.

Ἄλλ' ὅσον δλεθρία καὶ ἀν ὑπῆρξεν εἰς τὴν ἔθνικὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ζωὴν, ἡ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν κατάκτησις καὶ ἡ ἀκόλουθος δεινὴ καταπίεσις δὲν ἐπήγαγεν. δῆμως τὸν πολιτικὸν αὐτοῦ θάνατον.

Οἱ Ἑλληνες ὑπέκυψαν εἰς τὴν δυναστείαν τῶν Τούρκων, ἀλλ' οὐδέποτε ἀνεγνώρισαν αὐτὴν ὑπεχώρησαν εἰς τὴν βίαν, ἀλλ' οὐδέποτε ἡ βία ἡδυνήθη νὰ νομιμοποιηθῇ παρ' αὐτοῖς.

Ἐνῷ, πανταχοῦ τῆς γῆς, οἱ δορυάλωτοι λαοὶ συνεχωνεύθησαν τοῖς κατακτηταῖς, καὶ πάντες οἱ βάρβαροι λαοὶ, Οῦνοι Γότθοις Βάνδαλοι, οἵτινες κατέκλυσαν τὴν Εύρωπην, ἀπετέλεσαν δόμοιόμορφον κοινωνικὸν φύραμα, μετὰ τῶν δορυκτήτων λαῶν, οἱ Ἑλληνες διετήρησαν καὶ διέσωσαν ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ τῆς δουλείας καὶ βαρβαρότητος καὶ γλῶσσαν καὶ θρησκείαν καὶ ἡθη, τὰ ζωτικὰ στοιχεῖα τῆς πολιτικῆς αὐτῶν ὑπάρξεως.

Η Ἑλλὰς, καὶ ἐντὸς τῶν σιδηρῶν τῆς δουλείας σπαργάνων δεσμῶτις, οὐδέποτε ἐπαυσεν ἔλευθέραν ποθοῦσα ζωὴν. Ἐὰν ἡ ἴδεα τῆς πατρίδος δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὑπῆρχε ζωηρὰ εἰς πάντα τὰ πνεύματα καὶ τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων ἀείποτε θερμαίνουσα ἔμελλε θάττον ἡ βράδιον νὰ διαλύσῃ τὰ ζοφερὰ τῆς δουλείας ἐρέβη.

Οἱ πόλεμοι, οὓς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς αἱ Χριστιανικαὶ δυνάμεις ἐπεχείρησαν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν, πολλάκις ἀνερρίπισαν τὰς ἐλπίδας καὶ τὰ ὄνειρα τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας.

Αλλὰ μετὰ τὴν οἰκτρὰν καὶ δλεθρίαν ἔκβασιν τῆς ἐγ ἔτει 1770 ὑπὸ τοῦ Ἀλεξίου Ὁρλώφ ἐν Πελοποννήσῳ ὑποκινηθείσης ἐπαναστάσεως, καθ' ἣν, ἔξαλλοι οἱ Ἑλληνες ἤραντο τὰ ὅπλα πρὸς ἀπολευθέρωσιν τῆς πατρίδος, ἐὰν δὲν διέγνωσαν ὅτι νέω ἵσως κατακτητὴ συνεμάχουν, σκληρὸν δῆμως μάθημα ἐφεξῆς ἐδιδάχθησαν ὅτι οἱ σύμμαχοι δὲν εἶνε πάντοτε εἰλικρινεῖς ἡ ἀφιλοκερδεῖς τῶν δούλων λαῶν φέλοι, καὶ ὅτι εἰς τὰς ἀσθενεῖς μὲν ἀλλ' ἡνωμένας αὐτῶν δυνάμεις ἐπρεπε νὰ ζητήσωσι τὰ μέσα ὅπως ἀποσείσωσι τὸν ζυγὸν τῶν τυράννων.

Κατὰ τὴν πολυθρύλλητον ἔκείνην Ἐπανάστασιν, οἱ Ἑλληνες ἔθυσιάσθησαν καὶ οἱ βάρβαροι σκληρῶς κατ' αὐτῶν ἐξεδικήθησαν ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τοῦ στόλου αὐτῶν τὸν ὄποιον ἐν Κρήτῃ ἐπυρτάνοσαν οἱ Ρωσσοί.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Πλεον τῶν εἰκόνων γιλαδῶν Ἐλλήνων κατέφυγον εἰς τὴν Ἔδημοσία ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

πιάνησον καὶ δύδοήκοντα χιλιάδες ώς δοῦλοι ἐπωλήθησαν εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς!

Τότε δὴ τοὺς ὡμούς τοῦ Μωάμεθ πιστούς, σκληροτέρους κατέστησε μαινομένης ἴσχυας ἢ μέθη, πῦρ δὲ καὶ σίδηρος καὶ σφαγὴ καὶ αἷμα ὑπῆρξαν ἔκτοτε τὰ ἄρθρα τοῦ Κώδικος τῶν ἀγρίων κατακτητῶν!

Τέφραι! . . . καὶ σωροὶ κεφαλῶν ἀνθρωπίνων ἐκάλυψαν τὴν δύστηνον Πελοπόννησον, εἰδεχθῆ μνημεῖα τῆς θηριωδίας τῶν τυράννων! Τρόπαια ἐπίσης φρίκαλέα ἥγερθησαν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Μολδαΐας καὶ Βλαχίας! Οἱ βάρβαροι . . . ἐπίστευον ὅτι διὰ τῶν ὡμοτήτων καὶ στυγέρων τούτων μέσων, ἥδυναντο νὰ ἐμπνεύσωσι τὸν τρόμον καὶ τὴν φρίκην εἰς τὰ τέκνα τῶν θυμάτων τῆς ἀπηγούς αὐτῶν μανίας. Ἄλλα, τούναντίον συγένῃ ἀγερρίπισαν τὸ ἔθνικὸν φρόνημα καὶ τρομερὸν ἐξῆψαν τὸ αἴσθημα δικαίας καὶ ἱερᾶς ἐκδικήσεως καταδυναστευομένου λαοῦ!

Οἱ ὑπὸ τοῦ χρόνου λευκανθέντες σωροὶ τῶν δστῶν τῶν ὑπὸ τὴν μάχαιραν τῶν δημίων πεσόντων πατέρων, δσημέραι ὑπεμίμησκον τοῖς υἱοῖς ὅτι, οὐδὲν σημαίνει ἢ ἀπώλεια μάχης ἢ μαχητῶν, ἐνόσῳ ζῆ ἡ Πατρίς, καὶ ὅτι τὴν τύχην αὐτῶν, ἐπρεπεν αὖθις, ν' ἀναθέσωσιν εἰς τὴν τύχην τῶν ὅπλων.

Ἄπὸ τῆς αἰματηρᾶς ἔκεινης καταστροφῆς, μαχρὰ σιγῇ πολιτικοῦ θανάτου ἔβασιλευεν εἰς τὴν Πατρίδα τοῦ Σωκράτους καὶ Περικλέους, τοῦ Δημοσθένους καὶ Μιλτιάδου.

Ἄπὸ τοῦ ὑψους τῶν μνημείων τῆς Ἐλληνικῆς μεγαλοφυΐας, ἀπὸ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῆς Πυνυκός καὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀπτέρου Νίκης, δὲν ἤκουετο πλέον ἢ ἀπαισία ὡρυγή καλοῦσα τὰς ὁρδὰς τῶν βαρβάρων εἰς τὸ τέμενος τοῦ Μωάμεθ!

‘Οποία κατάπτωσις τῆς Πατρίδος! ὅποια Ἐθνικὴ παρακμή!

Ἐὰν ὅμως ἡ πρόδοσις τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἦγε κοινὴ τῆς ἀνθρωπότητος κτῆσις, αἱ ταραχαὶ τοῦ 16 αἰώνος καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν προκύψασα πρόδοσις, γεννήματα τῶν σχολαστικῶν συζητήσεων καὶ ἐρίδων, τῶν διδαχῶν τῶν Σχολείων καὶ τῶν θεολογικῶν ἔργασιῶν τῆς Σορβόνης, ὑπέστησαν τὸ θεῖον τοῦ Rousseau καὶ τοῦ Voltaire ἀναρριπισθέν καὶ ἀπὸ τῆς Σχολῆς τῆς Σορβόνης ὁ σημέραι ἀναθρῶσκον καὶ τὰς ζωτικὰς ἀκτίνας τοῦ φωτὸς τῆς ἀληθείας πανταχοῦ τοῦ κόσμου ἐκπέμπον, παρεσκεύασσε

τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν, ἐκ τῶν αἰμοφύρτων κόλπων τῆς ὁπίας ἐξελθόν τὸ θεσπέσιον τοῦ χριστιανισμοῦ κήρυγμα,

Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης, καθιέρωσε νέας Πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ ἀνέγραψε τὸ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τὴν ἐπικράτησιν δὲ τοῦ θείου τούτου κηρύγματος, ὀφείλεται σήμερον τῆς ἀνθρωπότητος ἡ Παλιγγενεσία, ἡτις εὐλόγως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ περιφανεστέρα νίκη καὶ ἡ μεγαλητέρα κατάκτησις τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ ηθικὴ καὶ κοινωνικὴ μεταρρύθμισις, διὰ τῆς βαρυηχοῦς σάλπιγγός της, ἐξεγείρασα ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ μακροχρονίου ληθάργου καὶ ἀρχοντας καὶ λαοὺς ἀρχομένους, διεκρίνεται εἰς πᾶσαν τὴν υφήλιον τὰ δικαιώματα τῶν λαῶν καὶ ἐδίδαξεν εἰς τοὺς ἀρχοντας ὅτι ἡ κατάχρησις τῆς ἐξουσίας, ἡ σκοτοδίη τῆς ισχύος καθίσταται μάχαιρα ἀμφίστομος κατ' αὐτῶν στρεφομένη.

Τὸ μέγα τοῦτο καὶ διαπρύσιον τῆς Ἐλευθερίας κήρυγμα, ἀκουσθὲν εἰς τὴν Ελλάδα, ἐξύπνισεν ἐν τῷ στήθει τῶν Ἐλλήνων πόθους ἱερούς, ἀπὸ πολλοῦ κοιμωμένους καὶ ἀνεξωπύρησεν ἔθνικὰς ἐπλίδας.

Αἴφνης, τὴν ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ὁρλώφ βασιλεύουσαν ἐν τῷ ἔθνει σιγὴν τῆς δουλείας, διαδέχεται νέα ζωὴ, ἐρχομένη ἐκ τῆς περιφερείας εἰς τὸ κέντρον, ἐκ τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους εἰς τὸ κέντρον τῆς Ελλάδος.

Ἡ Ἐλληνικὴ ναυτιλία ἡτις περὶ τὸ τέλος τοῦ τελευταίου αἰώνος, γιγαντιαίας ἐπεχειρησεος προσόδους καὶ εὐχερεστέραν κατέστησε τὴν πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης κοινωνίαν τῶν Ἐλλήνων, ἡ ἐντεῦθεν προελθοῦσα βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως καὶ ἡ παραδοχὴ νέων διδακτικῶν μεθόδων, ἀνέφλεξαν τὴν φιλομάθειαν αὐτῶν καὶ ἀνηρέθισαν πάντας εἰς συντονωτέραν πρὸς τὸ ποθούμενον ἐνέργειαν.

Ἐνῷ οἱ Τοῦρκοι, πιστοὶ εἰς τὰ συντηρητικὰ τῆς ἀμαθείας δόγματα καὶ τυφλοὶ τοῦ πεπρωμένου ὀπαδοὶ, διέμενον στάσιμοι, οἱ Ἐλληνες, εὐρὺ διήνοιγον τὸ στάδιον τῆς Πολιτικῆς αὐτῶν ἀποκαταστάσεως, διὰ μέσου ἀκαταμαχήτων προσκομιμάτων καὶ ἀπειών υπόδγων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Η γῆ της Ιακωβίας τὰ Ιωάννινα, ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ ΜΟΥΣΙΜΟΡΡΗΜΕΟΤΤΙΔΙΟ Βουκουρέστιον, αἱ Κυδωνίαι, ἡ Χίος, ἡ Δημητράνα ὑπῆρξαν τοσαῦται φωτοβόλοι ἐστίαι, διαχέουσαι πανταχοῦ τῆς

Έλληνικής γῆς, τηλαυγεῖς Έλληνικής ἐπιστήμης ἀκτίνας, εἰς τὴν λάμψιν τῶν ὁποίων ἔδυεν ἡ ἡμισέληνος πέραν τοῦ δρίζοντος τῆς Ἑλλάδος!

Ἄειμνηστοι τοῦ Έλληνικοῦ Γένους διδάσκαλοι! Ή μνήμη νῦν θέλει ζῆσαι ἐν εὐλογίαις ἐνόσῳ ζῇ ἡ Ἑλλάς καὶ ζῇ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν Έλλήνων τῆς εὐγνωμοσύνης τὸ αἰσθῆμα!

Ἡ Ἑλλάς, οὐδέποτε θέλει λησμονῆσει τὰ ὄνόματα τοῦ Νικολάου Μαυροκορδάτου, τοῦ Δανιὴλ Κεραμέως, τοῦ Γρηγορίου Κωνσταντᾶ, τοῦ Εὐγενίου Βουλγάρεως, τοῦ Ρήγα Φεραίου, τοῦ Βάμβα, τοῦ Κοραῆ, προσέτι δὲ τῶν Ζωσιμῶν καὶ Καπλανῶν, οἵτινες διὰ τῆς διατηρήσεως βιβλιοθηκῶν, τυπογραφείων καὶ ἐφημερίδων παρετκεύασαν τὴν Πολιτικὴν ἀναγέννησιν τῆς Πατρίδος!

Ἐκτοτε, αἱ λέξεις Πατρίς, Νόμος Ἐλευθερία, εξύπνιζον ἐν τῇ ψυχῇ τῶν Έλλήνων τὰς εὐγενεστέρας ιδέας. Ἐπομένως, αἰσθήματα, μίση, ἑνίκατι ἐλπίδες, ὅρειναι ὑπάρξεις, ἀσματα πλήρη θρωμάτου καὶ μελαγχολίας, ἔνοπλοι κατὰ τῆς τυραννίας ἀντιστάσεις, τὰ πάντα ἀνήγγελον καὶ ὡμολόγουν τὴν ἀκάθεκτον καὶ ὄργωσαν τοῦ Ἐθνους ρόπην πρὸς τὴν Πολιτικὴν αὐτοῦ ἀναγέννησιν.

Ἐν τούτοις, ἡ σωτήριος αὕτη κατεύθυνσις, φείποτε ὑπὸ ἀπείρων παρεμποδίζομένη προσκομμάτων, δέν ηδύνατο νὰ συγκινήσῃ καὶ παρορμήσῃ αὐθίμερον τὴν ὄλομέλειαν τοῦ Ἐθνους. Μόνη ἡ ὑλικὴ ἔποφις τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων δέν εἶναι δυσχερής καθ' ὅτι, τὰ ὑλικὰ συμφέροντα ἀναπτύσσονται μοιραίως καὶ εἰς οὐδεμίαν ἐποχὴν ἔχει ἀνάγκην ὁ ἀνθρωπὸς ν' ἀγωνιεῖθῇ τοσοῦτον ὥστε ν' ἀνυψωθῇ εἰς τὴν περιωπὴν τῆς ὑλικῆς εὐημερίας. Τούλαχιστον δέν ὑπάρχει ἐπανάστασις ἐν τῷ κόσμῳ ἥτις ἐγένετο χάριν μόνης τῆς κατακτήσεως ταύτης. Ἄλλα, πόσαι θυσίαι ἀπαιτοῦνται, ὅπως ἡ κοινωνία χωρήσῃ ἐν βῆμα εἰς τὴν πρόσοδον τῶν φώτων, εἰς τὴν ἡθικὴν ἀναπτυξιν εἰς τὸν πολιτισμόν;

Ἐὰν λάθωμεν ὑπὸ δψιν διαδοχικῶς πάσας τὰς ἐπαναστάσεις, παρατηροῦμεν ὅτι αἱ μεγαλείτεραι προύνθηστο νὰ μεταβάλωσι τὸν ἐσωτερικὸν ἀνθρωπὸν. Ἐὰν ἡ μεταβολὴ τῶν πραγμάτων δέν εἶναι δυσχερής, ἡ μεταβολὴ ὅμως τῶν αἰσθημάτων, ἡ ἀπόκτησις γέων ἰδεῶν, ἡ νέας τιγρὸς θεωρίας τοῦ βίου, ἥστι μέγια

πρόσθημα τοῦ ὁποίου ἡ λύσις πρόκειται εἰς τὴν γόνιμον ἐνέργειαν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Αἱ νέαι ιδέαι ὅπως μεταβάλωσι τὴν τύχην ἔθνους τινὸς καὶ καταστῶσιν ἐν κρισίμοις καιροῖς ἡ ἀφορμὴ ἐπαναστάσεων, δι' ὧν ὁ λαὸς ἀποκαθίσταται εἰς τὴν προτέραν πολιτικὴν αὐτοῦ ὑπαρξίαν, ἀνάγκη ὥπως ὁ λαὸς ἐμφορηθῇ ἐκ τῶν ἴδεων τούτων, πρέπει αἱ ιδέαι αὐται ν' ἀναβιθασθῶσιν εἰς τὴν περιωπὴν τοῦ αἰσθήματος, τοῦ ἔθνικου φρονήματος, τῆς πεποιθήσεως, τῆς πίστεως. — Ἀπαιτεῖται ἡ δρῶσα ἐνέργεια τοῦ ἔθνικου φρονήματος, ἥτις ἔστιν ἡ ζῶσα καὶ ἐνεργὸς ἔκφρασις τῆς θείας Προνοίας ἐπὶ τῆς τύχης τῶν λαῶν, καθ' ὅτι τὰ ἡθη, τὰ φρονήματα μᾶλλον, ἡ οἱ θεσμοὶ ἔξασφαλίζουσι τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἐλευθερίας τῶν ἔθνων.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους κατηχήσεως, γενναῖοι τοῦ Έλληνικοῦ γένους λογάδες καὶ ἀκάματοι τῆς θρησκείας ἀπόστολοι, εὐθέως συναισθανθέντες, τὴν κατάλυσιν ἐναγοῦνται τυραννίας μαχαίροφόρων κατακτητῶν, εὐψύχω θράσει βουλεύονται καὶ ἀποφασίζουσι καὶ σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν ιερὸν τοῦτον ἀγῶνα προσηλυτίζουσιν.

Ἡ ἐν ἔτει 1814 ἐν Βιέννη ὑπὸ διακεριμένων Έλλήνων καὶ φιλελλήνων ἰδρυθεῖσα Εταιρία τῶν Φιλομούσων ἢ τὴν πνευματικὴν τοῦ Έλληνικοῦ γένους ἀνατροφὴν παρασκευάσασα καὶ, ἡ βραδύτερον συγχροτηθεῖσα Φιλικὴ Εταιρία τὴν πολιτικὴν ἀναγέννησιν τῆς πατρίδος ἀναδεχθεῖσα ἐπὶ ἐνδόξου συναντῶνται πεδίου. Ἀθηνᾶ καὶ Ἀρῆς συμμαχίαν σύνομολογοῦσιν ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος!

Ἡ γόνιμος τότε τοῦ χρόνου πρόσδοθες καὶ ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων ἥσαν τοιαῦται, ὥστε αἱ ιδέαι ἐδέσποζον καὶ οὐχὶ τὰ πρόσωπα!

Τὰ πάθη καὶ τὰ αἰσθήματα, αἱ φιλοδοξίαι καὶ τὰ μίση, καθίσταντο σύμβολα πίστεως· ἀπέσπων τὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ ἐγωισμοῦ καὶ ἐξηπτον τὸ αἰσθῆμα τοῦ πατριωτισμοῦ, μέχρι τοῦ ἡρωισμοῦ, τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς θυσίας! Πᾶσα καταστροφὴ ἐγέννητα τὸ σπέρμα τῆς νίκης! Τὸ παράδειγμα τοῦ Ρήγα καὶ τοῦ Γρηγορίου κατέκτα τὸν κόσμον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ πελάγιον κῦμα, τοῦ μάρτυρος Ρήγα, τὴν ΔΗΜΟΣΙΑΝΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ ἀνδρείων, πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος μΑΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

χητῶν ἐξέγειρει, ἢ μήπω πνιγεῖσα, ἀλλὰ ζῶσα εἰσέτι τοῦ Φεραίου φωνῆ.

«Καλλήτερα, μιᾶς ωρας ἐλεύθερη ζωὴ»,

«Παρὰ σαράντα χρόνους σκλαβιὰ καὶ φυλακή!»

Καὶ, ἀπὸ ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς Ἑλλάδος ἀντηχεῖ ἡ πανελλήνιος κραυγῆ.

*Ω παιδες Ἑλλήνων ἵτε,

Ἐλευθεροῦτε Πατρίδα, ἐλευθεροῦτε δὲ παιδας γυναικας,
Θεῶν τε πατρώων ἔδη, θήκας τε προγόνων.

Νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.

·Η ἴδεα τῆς Πατρίδος συνταράσσουσα τὰ πνεύματα καὶ τὰς καρδίας τῶν λογάδων τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους συγκινοῦσα, συνταράσσει πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν γῆν· τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος σαλεύεται ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν κατακτητῶν ὡς ἡφαίστειον, ἔκρηξιν ἀναγγέλλον.

·Ιδού, ἀνατέλλει ἡ ἱερὰ καὶ ἀγία ἡμέρα τῆς ΚΕ' Μαρτίου τοῦ 1821, καὶ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐλευθερίαν εὐαγγελίζουσα, χαιρετίζει ἄνδρας ἐλευθέρους!

·Οἱ ἥλιος αὐτῆς ἔκεινης τῆς ἡμέρας τοῦ ἔτους καθ' ἣν, πρὸ αἰώνων δεκαοκτὼ εἰχεν εὐαγγελισθῆ τὸ ἀνθρώπινον γένος τὴν ἀπὸ τοῦ ἀρχοντος τοῦ κόσμου τούτου σωτηρίαν του, ἐπιλάμψας εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὐηγγέλισεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν γένος τὴν ἀπὸ τῆς βαρβαρικῆς δυναστείας ἐλευθερίαν του.

·Αλκίφρων καὶ ἀείμνηστος τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους Λευίτης δο Γερμανος, τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἀγίας Λαύρας ἀναπετενύει, καὶ, σύμπασα ἡ Ἑλλὰς ἐκ θεμελίων ἀνατιναχθεῖσα ἀποτιγάσσει τὸν ζυγὸν τῶν βαρβάρων!

Μυριάδες πολλαὶ Χριστιανῶν, ἀπὸ τεσσάρων αἰώνων ὑπὸ βαρύν ζυγὸν πιεζόμενοι ἔχαιρετισαν τὸν ἥλιον τῆς ἡμέρας ἔκεινης πλήρεις ἐνθουσιώδους χαρᾶς! ·Η Ἐθνικὴ ἐξέγερσις, ὡς πῦρ φλογερὸν, τὰς σκληρὰς τῆς δουλειας κατακαιει ἀκάνθας καὶ νικήφοροι δάφναι ἀναβλαστάνουσιν ἐπὶ τοῦ κλασικοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐδάφους, δι' ὃν αὕτη, ἐνδόξους τάφους μεγάλων ἡρώων καλεῖται νά στέψῃ.

·Η Νίκη, ἐπὶ τοῦ Οριαμβευτικοῦ αὐτῆς ἀρμάτος τῆς ἐλευθερίαν φέρουσα, εὐαγγελίζει πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν Ηαλιγγενεσίαν.

·Αλλ' δικέγας καὶ ἰερὸς ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος ἀγών, ὀλίγων πρὸς πολλοὺς, ἀσπλων πρὸς ὀπλισμένους, ἀδυνάτων πρὸς ἴσχυρούς, ἀγών δεινὸς περὶ ζωῆς καὶ θανάτου ὀλοκλήρου τοῦ Γένους, ἐξακολουθεῖ, πῦρ δὲ καὶ σίδηρος ἐφ' ἐπτὰ ὅλοκληρα ἔτη νέμονται τὴν Πατρίδα, πτώμασι δ' ἀνδρῶν ἐλευθερων καὶ βαρβάρων κατακτητῶν τὴν γῆν τῶν ἡρώων καλύπτουσι. ἀλλὰ βῆμα πρὸς βῆμα τὸ δυσπόνητον ἔθνος διεκδικεῖ ἐλευθερίαν, πατρίδα, θρησκείαν τιμὴν καὶ καθῆκον!

Εἰς τὴν ἡρωϊκὴν δὲ καὶ αἰματηρὰν ταύτην πάλην, τίθησι τέρμα ἡ ὑπὸ τοῦ συμμαχικοῦ στόλου ἐν Πύλῳ καταστροφὴ τοῦ στόλου τῶν βαρβάρων, καθ' ἣν, μεταξὺ καπνοῦ, φλογῶν καὶ κατακλυσμοῦ πυρὸς, φοβερὸς παρίσταται τοῦ ὀλέθρου δ δαίμων καὶ πλουσίων βορὰν εἰς τὰ κύματα τῆς Πύλου ἐξακισχίλια πτώματα Μουσουλμάνων παρέχει.

«·Υπτιοῦτο δὲ σκάφη νεῶν
·Θάλασσα δ' οὐκ' ἔτι ἦν ἴδειν
·ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν.
·ἀκταὶ δὲ χοιράδες τ' ἐπλήθυνον,
·φυγὴ δ' ἀκόσμω πᾶσα ναῦς ἡρέσσετο,
·ὅσαι περ' ἥσαν βαρβάρου στρατεύματος
·τοὶ δ' ὥστε θύνους ἡ τιν' ἴχθυων βόλον
·ἀγαῖσι κωπῶν θραύσμασι τ' ἐρειπίων
·ἐπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὄμοι
·κωκύμασι κατεῖχε πελαγίαν ἀλλα,
·ἔως κελαινῆς νυκτὸς ὅμιμ' ἀφεῖλετο.»

(ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΛΙ)

Ναυαγίων δὲ σκάφη καὶ πτώματα νεκρῶν ὑψούμενα, ἐκάλυπτον τὴν θάλασσαν καὶ τὰς ἀκτάς πᾶσα δὲ ἐκ τῆς βαρβάρου στρατιᾶς διασωθεῖσα ναῦς, ἀκοσμον φυγὴν ἐτρέπετο. οἰμωγὴ δ' ὄμοι καὶ κοπετὸν καὶ βαρβάρων ιαχαὶ, τὸ πελάγιον κῦμα ἐπλήρουν ἔως οὖ παρῆλθεν ἡ κελαινὴ νῦξ

·Ζεύς τοι κολαστής τῶν ὑπερκόπων ἄγαν
·φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς»

Βαρεῖται δὲ οὕτω καὶ τιμωρὸς ἡ θεία δίκη ἐπῆλθε, κατὰ βαρβάρους καὶ αλαζόνος τυραννίας, ἡτις ἐπὶ τέσσαρας ὀλοκλήρους αἰώνας κατεδίναστευσε τὴν Πατρίδα τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Εἰς τὸν κρότον τῶν πυροβόλων τοῦ συμμαχικοῦ στόλου, ἡ

Σαλαμίς χαιρετίζει τὴν Πύλον, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τῶν νέων Ηερ-
σῶν, ἡ δὲ μεγάλη τοῦ Θεμιστοκλέους σκιὰ, σκιρτῶσα ἐκ τοῦ
τάφου, δείμνηστον φιλέλληνα τὸν Κοδριγκτῶνα ἀνακηρύττει.

Οἱ βροτολοιγός κρότος τῶν πυροβόλων τοῦ συμμαχικοῦ
στόλου ἐν τῷ λιμένι τῆς Πύλου, κατὰ τὴν ἀξιομνησόνευτον,
ἡμέραν, τῆς 8 Ὁκτωβρίου 1827, ἀνήγγειλεν εἰς τὸν κόσμον
τὴν πολιτικὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖ συνετρίβη ἡ
ναυτικὴ δύναμις τοῦ ἔχθρου καὶ ἡ ἡμισέληνος ἀπημαυρώθη
ὑπὸ τῆς ἥλιοφαγοῦς λάμψεως τοῦ σταυροῦ, συμβόλου Ἐλευ-
θερίας καὶ Νίκης!

Ἐὰν ἡ ἐρμηνεία τῶν πρὸς τὸν Κοδριγκτῶνα ὁδηγιῶν τοῦ
φιλέλληνος Κάνιγκ « ἐν ἀγάκη δύνασθε νὰ καύσῃτε ὅλι
γην πυρίτιδα » ὑπῆρξε τὸ σύνθημα τῆς καταστροφῆς τοῦ Ὁ-
θωμανικοῦ στόλου, δικαίως ἡ Ἑλλὰς ἴσην καὶ πρὸς τὰς τρεῖς
εὐεργέτιδας δυνάμεις εὐγνωμοσύνην δοφεῖται.

Ἡ ἐν Πύλῳ ὑπὸ τῶν Χριστιανικῶν δυνάμεων καταστροφὴ
τοῦ στόλου τῶν βαρβάρων, συνεπλήρωσε τοὺς κατὰ γῆν καὶ
θάλασσαν ἥρωικοὺς ἀγῶνας τῶν γενναίων τοῦ Ἐθνους προ-
μάχων καὶ ἀειμνήστων φιλέλληνων, οἵσις σεμνὸν στέφανον δό-
ξης καὶ τιμῆς ἀπονέμει σύμερον ἡ εὐγνωμογούσα Πατρίς!

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821, πρωτότοκος θυγάτηρ τῆς Γαλ-
λικῆς Ἐπαναστάσεως, προϊοῦσα ἐκ τῶν κόλπων τῆς Ἐθνικῆς
κυριαρχίας, ἀνέκτησε τὴν Πολιτικὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος·
καὶ τὸ δόγμα τοῦτο τῆς Ἐθνικῆς κυριαρχίας, κατὰ τὸν οἱρὸν
ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος ἀγῶνα, κατέστη ἡ ψυχὴ
καὶ ἡ καρδία, καὶ δύναται τις εἰπεῖν, ἡ σάρξ καὶ τὰ ὄστα τῆς
νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821 ὑπῆρξεν ἡ μεγάλη ἐξέγερσις τῆς
Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐκπροσωποῦσα τὴν ὑψηλοτέραν ἰδέαν τῆς
Πατρίδος!

Οἱ τι δὲ χαρακτηρίζει τὴν ἔνδοξον γενεάν τοῦ 1821, εἴναι
ὅτι δὲν ἔζησεν ἡ διὰ μεγάλα ἔργα καὶ διέφυγε τὴν τύχην
τῆς ἐφημέρου φήμης.

Τὸ κλέος καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐστὶν ὅτι κα-
ταλείποντες μετὰ θάνατον, τὸ ἀγνόστερον μέρος τῆς ὑπάρ-
ξεως αὐτῶν, ἀναφαίνονται χωροῦντες εὐθὺς εἰς τὸ βασίλειον
τῆς ἀθανασίας!

Ἴδου οἱ μεγάλοι ἄνδρες τῆς μεγαλουργοῦ ἐκείνης ἐποχῆς!

οἱ μύσται καὶ πατέρες τῆς νέας γενεᾶς, οἵτινες διὰ τοῦ ἔιφους
καὶ τοῦ αἵματος αὐτῶν ἔγραψαν τὴν ἱστορίαν τῆς γεωτέρας
Ἑλλάδος!

Εἰς τὰς δέλτους τῆς ἡμετέρας ἱστορίας, τοσοῦτον μεστῆς
μεγαλείου καὶ δοκιμασιῶν, τὰ ἄλλα ὄντα καθίστανται μοι-
ραῖα λάφυρα ἐφημέρου φήμης· ἐκλείπουσι διὰ τοῦ χρόνου καὶ
σχεδὸν ἀπόλλυνται εἰς τὸ ἀχανὲς τῆς λήθης! ἀλλ' ἔκεινοι, ὃν
τὰ ὄντα συνδέονται τῇ μεγάλῃ δόξῃ καὶ ταῖς μεγάλαις
περιπετείαις τῆς Πατρίδος, μεταβαίνουσιν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν,
καθίστανται σύνθημα καὶ σημαία ἐθνικοῦ μεγαλείου καὶ ἐκπρο-
σωποῦσι τὴν Πατρίδα!

Καὶ τί ἄλλο εἴνε ἡ τιμὴ, ἣν ἀπονέμομεν σήμερον τοῖς γενναί-
υις τοῦ ἔθνους προμάχοις, ἡ ἀποθέωσις αὐτῆς τῆς Πατρίδος;

Πρὸ τῶν μεγάλων τούτων ἀναμνήσεων ἢ τῶν ἐνδόξων τούτων
ἀνδρῶν, ἡ ἐορτὴ αὕτη οὐδὲν κοινὸν ἔχει πρὸς ἄλλας ἐορτὰς· δὲν
ἀνήκει εἰς δλίγους ἡπολλούς· εἴνε πολύτιμον κτῆμα τῆς Πατρίδος!

Ἐορτάζοντες τὴν 25 Μαρτίου 1821, πανηγυρίζομεν τὴν ἀθα-
νατον ἐποχὴν τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας.

Προσφιλῆς πανελλήνιος γεότης! ἀειθαλῆς τῆς Πατρίδος ἐλπῖς!

Ἐὰν τὸ παρελθόν, πρέπη νὰ χρησιμεύῃ ὡς κανῶν καὶ ὑπο-
γραμμὸς εἰς τὸ μέλλον, ἡ ιερὰ ἀνάμνησις παρελθόντων ἀγώνων,
εἴνε ὕστατως τὸ ἐχέγγυον μελλούσης πάλης ὑπὲρ τῶν δικαιωμά-
των τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Κληρονόμοι ἐνδόξου καὶ εὐκλεοῦς παρελθόντος, πλήρεις θάρ-
ρους καὶ ἐλπίδος ἀτενίζοντες τὸ μέλλον, ἔχομεν καθῆκον ν' ἀπο-
δεῖξωμεν ἐργῷ τὴν βαθεῖαν ἡμῶν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ἐλευθερί-
αν, τοὺς θεσμοὺς καὶ τὴν ἀγάπην ἡμῶν πρὸς τὴν πατρίδα.

Ἡ μεγάλη αὕτη ἐορτὴ εἴνε ὁ ιερὸς σύνδεσμος μεταξὺ τῆς με-
γαλουργοῦ γενεᾶς τοῦ 1821, ἡ τις ἐπολέμησε καὶ ἐνίκησε, καὶ
τῆς νέας γενεᾶς, ἡ τις ὅταν κληθῆ εἰς τὸ πεδίον τοῦ καθῆκοντος
καὶ τῆς τιμῆς. Θέλει πολεμήσει καὶ νικήσει.

Οιωνός γένων νικῶν θέλει παρακολουθήσει τὴν ἔθνικὴν σημαίαν
ὅταν τὸ καθῆκον καὶ ἡ τιμὴ ἀπαιτήσωσιν.

Ἡ ιερὰ καὶ ἔνδοξος αὕτη ἡμέρα θέλει ζῆσει αἰωνίως, ὑπο-
μιμήσκουσα εἰς τὰς μελλούσας γενεάς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει Ἑλ-
ΙΑΚΩΒΑΛΤΗΙΟΣ, τί ὑπὲρ αὐτῶν ἔπραξαν τὸ καθῆκον καὶ ἡ
ΔΗΜΟΣΙΟΜΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΚΛΙΦΩΝΙΑΛΑΘΩΣ τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ Μεγάλου Ήρώου

τῶν Γενναίων τῆς Πατρίδος Προμάχων· καὶ ἐάν ἐκ τοῦ τάφου αὐτῶν, ἡδύναντο να ἔκπεμψαι φωνὴν, πρὸ τοσούτου χρόνου σβεσθεῖσαν, ἥθελον εἴπει ἡμῖν.

«Δέν υπάρχει μέγα, μόνιμον, αἰώνιον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἢ τὸ καθηκόν. Υπεράνω τοῦ ἡρωϊσμοῦ, τοῦ θριάμβου, τῆς νίκης, υπεράνω καὶ αὐτῆς τῆς δόξης κεῖται ἡ θυσία. Διαμείνατε πιστοὶ εἰς τὰ παραδείγματα ἡμῶν· καὶ ἐξ ὄλων τῶν διδαγμάτων τούτων, διατηρήσατε ἐκεῖνο ὅπερ διδάσκει ὑμῖν ὅτι, μόνον διὰ τῆς ὄμονοίας κατορθοῦνται τὰ μεγάλα ἔργα καὶ οἱ πλαστοὶ ἀναδείκνυνται ἀξιοί τῆς καταγωγῆς, τῆς ιστορίας καὶ τῶν ἔθνικῶν αὐτῶν παραδόσεων.

»Ἐάν τὸ πνεῦμα τῆς διχονοίας, ἣνε ὁ μεγαλήτερος ἔχθρος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Πατρίδος, ἡ ἴδεα τῆς Πατρίδος, δὲν ἔναγνωρίζει πολιτικάς διαιρέσεις. Τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς ἡ διεκδίκησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἰδοὺ ὁ κλῆρος τῆς Νέας Γενεᾶς καὶ ἡ Πολιτικὴ Διαθήκη τῆς Γενεᾶς τοῦ 1821.»

Ιεραὶ σκιαὶ τῶν Γενναίων τῆς Πατρίδος Προμάχων! Αθάνατοι ψυχαὶ τῶν μαρτύρων τοῦ 1821!

Δέχθητε εὐμενῶς τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, τὰς ὁποίας σύμπασα ἡ Ἑλλὰς ως θυμίαμα καὶ φόρον ἀιδίου ἔθνικῆς εὐγνωμοσύνης, ἀπευθύνει σήμερον πρὸς τοὺς ἐνδόξους αὐτῆς ἐλευθερωτάς!

Αἱ ιστορικαὶ αὖται ἀναμνήσεις τῶν Μεγάλων καὶ ἐνδόξων ἡμερῶν τῆς Πατρίδος, τὰς ὁποίας ὑπομιμήσκει ἡ ιερὰ καὶ ἀγία αὐτῇ ἔօρτῃ, ἀναρριπίζουσαι τὰ ὑψηλότερα αἰσθήματα καὶ προκαλοῦσαι τοὺς εὐγενεστέρους παλμούς, εύρύνουσιν ἥδη πάντων ἡμῶν τὰ στήθη ὅπως ἀναφωνήσῃ πᾶσα Ἑλληνικὴ καρδία,

«Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν Γενναίων τῆς Πατρίδος Προμάχων καὶ ἀειμνήστων φιλελλήγων!

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ἐν Λάλᾳ πεσόντων ἀνδρείων!

Ζήτω ἡ ΚΕ' ΜΑΡΤΙΟΥ 1821!

Ζήτω ἡ ΠΑΤΡΙΣ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΕΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

